

Плѣвненски Извѣстия

„Свѣтлината е най-голямата носителка на прогреса, тамъ гдѣто тя владѣй, мрака нѣмѣй“.

СЕДМИЧЕНЪ ОБЩЕСТВЕНЪ

„Тамъ гдѣто оралата сж свѣтливи, а саблитъ рждиви и на- Библиотека „Съгласие“ Плѣвень

в. „Плѣвненски Извѣстия“
ИЗЛИЗА ВСЪКА НЕДЕЛЯ.

Цѣна на вѣстника:

За година 5 лева, (50 броя) 6 м. 3 л. (25 броя), а за странство се прибавятъ пощенскитъ разноски.

Единъ брой 10 стотинки.

Всичко

Що се отнася до вѣстника се адресира:
Редакция на в. „Плѣвненски Извѣстия“ въ
гр. Плѣвень.

Неплатени писма не се приематъ. Ръчно-
писи назадъ не се връщатъ.

За обявления се плаща:

По 5 стотинки на дума за 1-ва страница, по
3 ст. за IV-та, а за приставокитъ, по особено
споразумение.

Единъ брой 10 стотинки

ВАЖНО!

Въ печатницата „Надежда“ на Карабелевъ, Караивановъ & Игнатевъ, пристигнаха разни музикални инструменти и тѣхнитъ принадлежности. Нуждающитъ се могатъ да ги прѣгледватъ и правятъ изборъ ежедневно.

Продажбата имъ става по най-умѣрени цѣни.

ПРОДАВАТЪ СЕ

50 акций отъ Акционерното Търговско Дружество „Сила“ въ гр. Плѣвень. Желаящитъ да ги купятъ всички, или частъ отъ тѣхъ, да се отнесатъ за споразумение въ редакцията. 3—3

Държав. Пивоварна фабрика „Павлово“
Въ Ст. София

ЗА ЗНАНИЕ

Държавната Пивовар. Фабрика „Павлово“ съобщава на пивопродацитъ и любители на здраво и вкусно пиво, че отвори въ г. Плѣвень складъ отъ прочутото си „Пилзенско пиво“ като е назначила за управител на склада си и прѣдставителъ за г. Плѣвень и окръга, Г-нъ Ив. Мендиликовъ досегашний прѣдставителъ на пивоварната Фабрика „Св. Георги“. Така щото молимъ клиентитъ на фабриката да иматъ пълно довѣрие на прѣдставителя ни въ гр. Плѣвень, къмъ когото да се отнасятъ съ поръчкитъ си.

Цѣнитъ на бирата въ склада сж фабрични, продажби само въ брой.

Отъ Настоятеля на фабриката.

Плѣвень 21/V 1905 год.

Помнятъ читателитъ на вѣстника ни, па и нашитъ съграждане, че въ послѣдния брой на сжщия декларирахме, че по отношение на обвиненята, които ни се прѣписватъ отъ страна на *честнейшиятъ наши пазители на градскитъ интереси*, за да освѣтимъ обществото и да разсѣемъ мрака, съ който тѣ се мѣчатъ да го прикриятъ, ще кажемъ своето мого само следъ като *цифте фотографийтъ* привършатъ *гениалната* си фотография, а до тогава ще се ограничимъ съ пасивността, водими отъ желанието да не побъркаме въ нѣщо на фотофобията имъ, съ която отъ идването имъ на власть сж се заразили и отбѣгватъ лѣчитъ на *умразната имъ свѣтлина*. Мислимъ, че въ случая ние имъ принасяме цѣлната услуга, като имъ даваме мѣсто и врѣме, за да могатъ да се изкажатъ безприпятственно, а сжщеврѣменно и да извадятъ на яве всячки наши „нечисти дѣла“ и стрѣмленията ни за „анонимни дѣлове“ прѣдъ обществото, въ срѣдата на което живѣемъ и на което тѣ денонощно се сгрѣмятъ да *запазятъ интереситъ*, за да не бждатъ *ощетени* отъ насъ.

По-голяма услуга отъ тая за сега едва ли бихме имъ направили, за да ги улеснимъ въ това толкова трудно и народополезно прѣдприятие. Признаваме, че не е лесна и за всѣкиго изпълнима работа да се трудишъ да стоваришъ кривитъ дърва върху гърба на другиму, да освѣглишъ една неблагоприятна гражданска срѣда и да я заставишъ да ти върва, че само ти *си истински пазителъ* на интереситъ ѝ.

Това е едно трудно и грамадно прѣдприятие, което само *гениалности* ала Табаковъ & С-ие Коларовъ, Бърдаровъ и Влаховъ могатъ съ неподражаемо досойнство да извършатъ! Всѣкой другъ на тѣхното мѣсто би билъ безсиленъ.

Понеже декларирахме, че ще бждемъ пасивни до когато окончателно се завърши *цифте фотографията на нашитъ градски доброжелатели*, то ще се тру-

димъ да бждемъ въ това послѣдователни.

Като правимъ това ний се вѣодушевиваме отъ единственото желание само да имъ бждемъ полезни, а не отъ други нѣкакви цѣли и стрѣмления. Естествено е, че щомъ ние се поставяме на такова гледище, длъжностъ ни се налага, до колкото силитъ ни позволяватъ, да имъ наумяваме нѣкои работи, които тѣ *неволно* изпускатъ изъ прѣдъ видъ или *забравятъ*, а пкъ *исаусканието* или *забравянето* на подобни работи макаръ и *неволно*, не говори толкова добръ въ полза на *народо-полезното имъ дѣло*.

Общоприетъ принципъ е, че щомъ единъ человекъ или една страна се обвинява въ извѣстно прѣстѣпление, длъжна е, прѣди да почне обвиненята си противъ обвинителя си, да опровергне и обезсили приписуемитъ ѝ се обвинения, ако тя се счита непорочна въ всячко що ѝ се приписва. Не направи ли това, естествено е, че тя мълкомъ признава обвиненята и прѣстѣплениета, които, макаръ несправедливо ѝ се приписватъ; тѣй че, съ това обвинената страна освѣнъ че дава едно силно оръжие въ ржцѣтъ на противника си, но, което е най-главно, обвиненята които ти ще се мѣчи впоследствие да приписва на противната страна за безпристрастния читателъ, тѣ ще бждатъ безъ всѣкакво значение. Това е една аксиома, която не търпи и най-слабата критика.

Знайно е обаче, че умразнитъ „свѣтлинари“ въ редъ броеве на вѣстника си извадиха на явѣ купъ позорни и разбойнически дѣла на компанията Табаковъ, Коларовъ, Бърдаровъ и Влаховъ, които тѣ въ двѣ годишногъ си докопване до властта сж извършили и прѣдъ които и най-закоренелиятъ прѣстѣпникъ, ако го исправитъ прѣсто ще блѣднѣе, а тѣ, вмѣсто да се трудятъ, ако сж чисти, да опровергнатъ и обезсилятъ всичко и да извадятъ изъ зблуджението съгражданетъ ни, какво виждаме да правятъ?

Съ пристѣпното си мълчание тѣ до сега не обѣдиха нито жбъ, а

съ това тѣ дадоха по единъ най-положителенъ начинъ да се разбере отъ всѣкиго, че отъ всичко, което имъ се приписва, ще има поче отъ *крилице перце* и извѣстна доза отъ истина. Вмѣсто да направятъ казваме, нѣщо за оправданието си, тѣ излѣзоха съ едно неподражаемо безсрамие да хпанятъ на лѣво и на дѣсно противницитъ си и да ги обвиняватъ въ дѣла, за които позорната обществена присжда отдавна виси на собственигъ имъ вратове! Това спорѣдъ насъ, отъ тѣхна страна е една фатална грѣшка, която ще зачерни още повече вечно плавацитъ имъ въ адчностъ и прѣстѣпностъ гешефгарски стрѣмления и не ще даде желаемитъ отъ тѣхъ краски на *цифте фотографията имъ*. Логична е въ случая народната поговорка, която казва: „Друго е когато те рита богушъ, а друго — цаганианъ съ босъ кракъ“. Ето защо, като обръщаме вниманието имъ въ тѣхната прибързаностъ и непослѣдователностъ, пакъ казваме, че имъ правимъ една цѣнна услуга.

Казахме го и пакъ повтаряме, че съ мълчанието си, нашитъ *честни пазители на градскитъ интереси* и неподражаемитъ по своето едро модерно коцкарство градски *капацитети* додоха, макаръ и мълкомъ, да признаятъ, че отъ приписуемитъ имъ се разбойничества все има извѣстна доза отъ истина, тѣй че, вземаме смѣлостта да ги запитаме да ни отговорятъ на слѣдующитъ занитвания, на които безпристрастнитъ граждане любопитсвуватъ да чуятъ отговоритъ, а именно:

1) Какъ и по какъвъ начинъ може ненаказуемо да се присвои отъ двама — трима голтаци единъ капиталъ на едно дружество отъ 500,000 лева и какъ въ послѣствие авторитъ на това позорно прѣстѣпление, могатъ да се прѣдставляватъ за *свѣтци и честни патриоти*?

2) Какъ и по какъвъ начинъ може безъ петъ пари да се присвои за частна собственостъ едно дружествено здание за 40,000 л.?

3) Какъ и по кой начинъ съ фалшиви пълномощия могатъ да

се ограбятъ отъ Земледѣл. Банка 10—12 х. лева?

4) Какъ и по силата на кой законъ можешъ да станешъ безъ счупена пара стопанинъ на 1000—2000 х. декара земя?

5) Какъ и кой е начина по който може челоуѣкъ, безъ пари въ джеба и съ няколко десетки хиляди осигоренъ борчъ, да стане въ кѣсо време стопанинъ на 50—60 дек. новопосадено лезе и безпрѣпятствено да завладѣе общински мѣри, кладенци и прочее, а като на панагонъ на всичко това да има дебелоочието да прѣтендира за кметъ на това сѣщото население, което на всѣка крачка терзае?

6) Какъвъ типъ отъ безхарактерностъ и свинско дебелоочие трѣбва да има единъ Нар. прѣдставителъ, за да събира извѣстна давнина отъ бѣдни градски служачи, стражари, падари, пожарникари, метачи и пр. да взема полици отъ разни държавни чиновници за гдѣто е ходатайствувалъ да се назначатъ на служба; да има безсрамието да исповѣда тая си прѣстѣпностъ въ публично събрание; да корсаондира любовно съ разни леко мисленни жени и да ги овѣщава въ своята бждаща кѣмъ тѣхъ искрена любовна приврзаностъ и пакъ да се прѣдставлява за свѣтецъ?

7) Кѣмъ коя глава и параграфъ отъ гешевтарския бюджетъ честнейшия ни кметъ Табаковъ е записалъ сумата 9000 лева която е вземалъ отъ Н. Н. Войниковъ за да прокара безцѣлната и непотрѣбна никому улица прѣдъ зданието на сѣщия, когато бѣше кметъ покойния Ив. Юрдановъ и това спорѣдъ честнитѣ наши гр. ръководители Бърдаровъ & Коларовъ не съставлява ли нѣкаква щета за град. интереси, за които тѣ проливатъ крокодилски сълзи?

8) Кѣмъ коя глава и параграфъ отъ сѣщия бюджетъ честния народенъ гешевтаръ Т. Хр. Бърдаровъ е отнесълъ и записалъ сумата 2000 лева, която той въ битността си общ. свѣтникъ и съдружникъ въ прѣдприятието на градск. калдарми е взелъ ужъ, че трѣбвало да се даде на едно високопоставено лице името на което въ интересъ на ортаклъка не трѣбвало да се казва. кое е било това високопоставено лице и за каква нужда му се дадени тия пари? и

9) За каква нужда и кѣдѣ сѣ употребени 4500 лева, които честния нашъ градски кметъ Т. Табаковъ е взелъ отъ прѣдприемача Глигоръ Ангеловъ и да ли сѣ записани нѣкаде и въ кой именно параграфъ на милата градска каса?

Бизприраснитѣ граждани и читатели на вѣстника ни, ни молятъ, да прѣлупредимъ симпатичнитѣ имъ азители на градск. интереси, че до когато тѣ не от-

говоратъ ясно и положително на въпроситѣ които имъ се задаватъ обвиненията имъ прогивъ г. Евст. Славовски и приятелитѣ му сѣ безъ всѣко значение.

**

Мними гешевти.

Въ брой 47 на стр. 4 колона I отъ издаваемия се въ града ни в. „Бдителъ“—покровителя на гешевтарството и разбойничеството, срѣщаме едно антрефиле, съ което професионалитѣ гешевтари—разбойници, за да замаскиратъ нечиститѣ свои дѣла калятъ на лѣво и на дѣсно кого гдѣ срѣщнатъ, като обръщатъ внианието на надлѣжнитѣ власти по пѣкой недоборъ отъ параря, които окр. каса имала да събира отъ покойнитѣ насаматели Ев. Тодоровъ и М. Юрдановъ и по единъ дивъ езуитски начинъ, свойственъ само тѣмъ, прѣначаватъ работата, като я прѣдставяватъ въ съвършено мрачни краски за ония, които сѣ неприятни тѣмъ, а за участие въ тия прѣдприятия на нѣкой отъ тѣхнитѣ сегашни любезни другари—ортаци, пазятъ гробно млчание и се трудятъ да ги прѣкриватъ.

Понеже девизътъ ни е билъ, е и ще бъде да изваждаме прѣдъ обществото на яве всички тѣхни тѣмни и нечисти дѣла та да си съставятъ съгражданитѣ ни едно ясно понятие за аршина, съ когото си служатъ, че той не е еднакъвъ, а винаги по отношение на дѣла, които се отнасятъ лично къмъ тѣхъ или другаритѣ имъ, си служатъ съ една мѣрка, а по отношение на тѣхнитѣ прогивници, си служатъ съ друга—нѣщо, което ясно ги характеризира що за хора сѣ; ще имъ навѣдемъ слѣднитѣ два факта, които сами говорятъ за себе си.

Дѣйствително прѣзъ 1890 год. тогавашния окр. съръ-пазаръ е билъ наетъ за експлоатиране отъ покойния Ев. Тодоровъ съ поръчители М. Карабелевъ и любезния на Табаковъ и С-не миситинъ Агашия Ил. Сеизовъ, а не г. Ц. Цоневъ, както тѣ по единъ хамалски начинъ лѣжатъ. По едни или други причини, Ев. Тодоровъ не билъ се издължилъ прѣдъ окр. каса, за което е билъ осъденъ, заедно съ поръчителитѣ си М. Карабелевъ и А. Сеизовъ, да изплатятъ на окр. каса една сума отъ около 3000 лева, а не „5—6000 или 12,000 лева“, както тѣ твърдятъ. Исполнителния листъ е билъ даденъ на адвокатъ Ив. Ив. Доковъ, тогавашенъ повѣренникъ на пост. комисия, който е събралъ отъ г. М. Карабелевъ припадащата му се частъ напълно, за което сѣществува формално удостоверение отъ г. Докова, че окр. каса по отношение къмъ г. М. Карабелевъ е напълно удовлетворена, а само по отношение на А. И. Сеизовъ тя не е удовлетворена; тъй че ако окр. каса въ нѣщо е ограбена и оцѣтена, тя не е отъ умразнитѣ имъ М. Карабелевъ и Ц. Цоневъ, а е отъ тѣхнитѣ любимъ миситинъ и съдружникъ по всичкитѣ имъ сегашни и бждащи кражби—А. И. Сеизовъ.

Прѣзъ 1892 год. сѣщия пазаръ е билъ наетъ пакъ отъ покойния М. Юрдановъ съдружно съ Христо Т. Бърдаровъ, обаче и тѣ по примѣра на Ев. Тодоровъ сѣ биле останали неиздължени съ около 3—4 х. лева прѣдъ окр. каса, за което сѣ биле осъдени по сѣщия начинъ и паритѣ по исполнителния листъ сѣ биле събрали тоже отъ Г-на

Ив. Ив. Доковъ. Питаме честнейшия Т. Хр. Бърдаровъ, който е истинския авторъ на антрефилето да ни каже, защо по този изпълнителенъ листъ баща му е заплатилъ Докову само 500 л. а не на пълно цѣлата сума и това спорѣдъ него не съставлява ли нѣкаква щета за окр. каса и защо той въ това антрефиле укрива и не казва нищо за баща си? Ако дѣйствително той истински миле за окр. каса, защо не накара баща си да внесе останалитѣ по исполнителния листъ та да не се оцѣтнява окр. каса, но по единъ езуитски начинъ укрива сѣщността на самата работа?

Това не показва ли, че той е единъ мръсенъ и типиченъ акробатъ?

Коментарий въ случая, мислимъ сѣ излишни и нека читателитѣ ни сами да си обяснатъ защо азители на градскитѣ интереси Табаковъ & Бърдаровъ и Коларовъ прѣначаватъ работата, умишлено икономисватъ истината и не искатъ да обрънатъ внианието на надлѣжнитѣ власти да направятъ нужното по отношение на другаря имъ А. И. Сеизовъ и бащата на Бърдарова за да се удовлетвори оцѣтената окр. каса. Това е една отъ тѣхнитѣ цифге фотографий, която твърдѣ нагледно и ясно ги рисува каквито сѣ си шарлатни.

**

ХРОНИКА.

— Отпразднуванетоъ тази година 18 май, тезоименния зень на Н. Ц. В. Княза, стана съвсѣмъ обикновено, както се празнуватъ всѣкога венчии господни и народни празници. Празнува се, за да се рече, че е празнуванъ. Празнува се, за да си починатъ чиновницитѣ и търговцитѣ дюканджий въ нѣкое заушшено и освѣтено съ лампа кафене. Има наистина молебень въ катедралната църква, четюха, молиха се свещеницитѣ за „здравие и дългодънствие“ на тогоява и оногоя, нѣ съ тѣхнитѣ молитви се сливаха молитвитѣ на малцина присѣтствувавши. Ако не бѣха дошли учителитѣ съ ученици и ученички отъ двѣтъ класни училища, ако не бѣха дошли нѣколко реда войници, щѣха да се броятъ всичко на всичко 23 офицери, 5 чиновници, 4 търговци, 1 адвокатъ и 2 проходящи. Жалко става човѣку, като вижда това незначитание даже и отъ чиновническото тѣло, което и съ особени шокани се подѣща за празника и пакъ личи съ отсѣтствието си; жалко е като го вижда заедно съ офицерското въ официални и не официални дни да пълнятъ бирарий и кафенета, а на празници, па били тѣ какви и да сѣ си скѣпять времето да се яватъ въ църква поне за лице, както бѣха сторили нѣкои!.. Да не сѣ станали социалисти, и бѣгатъ отъ тамяна, както нашитѣ тѣсни и широки учители и учителки? Нѣ за това нѣма ли кой да потърси смѣтка, като ги освободи отъ тия задължения или прѣмахне празницитѣ, та само поповетъ да се молятъ за здравие на Н. Ц. Височество? Ний сега само питаме и ако никой не отговори, ще дадемъ причинитѣ на тия незначитания на празницитѣ ни.

Блѣщеше съ отсѣтствието си и градския кметъ.

— На мѣстото на досѣгашния старши-херургъ въ тукашната I-во класна болница „Александръ II“ г.

Д-ръ П. Ив. Стояновъ, когото прѣмѣстиха за управител-лѣкаръ въ Варненската Държавна болница е назначенъ г-нъ Д-ръ В. Поповъ-хирургъ, който е прѣстигналъ и заелъ длѣжността си. Отъ наша страна като поздравяваме г. Попова съ новата му длѣжностъ, сърадваме и Плѣвенци, за гдѣто се съдобиха съ единъ способенъ и опитенъ Д-ръ хирургъ.

— На 20 т. м. дойдоха отъ гр. Крайово (Ромъния) 150 ученика отъ тамошната мъжка гимназия, „Кароль I“ въ 1 часа пристигнаха отъ Сомовитъ. На гарата се посрѣщнаха отъ градскитѣ власти и много граждани. Отъ гарата се качиха на файтони, понеже времето не благоприятствуваше да се ходи пешкомъ. На край града бѣха причакани отъ всички ученици ученички и много граждани.

И отъ тукъ всички заедно потеглиха на чело съ музика за градския театраленъ салонъ гдѣто имъ бѣше сервирана закуска, слѣдъ закуската направиха разходка до градската градина, ново строящия се мавзолей и държ. винарска изба и отъ тамъ обратно за градското управление, кѣдѣто ги настаняха по квартири. Градътъ бѣше укиченъ прѣзъ цѣлия денъ съ ромънски и български елагове и имаше празниченъ видъ. Плѣвенци благодарятъ за посѣщението, което имъ се прави. И въ лицето на тѣхъ тѣ виждатъ потомцитѣ на тѣзи които прѣди 27 години се биха за свободата на тази земя на която днесъ се намиратъ.

Нека тѣ сами видятъ коститѣ на геройски загиналитѣ тѣхни дѣди, бащи, братя, сродници, съотечественици и разгледатъ мѣстноститѣ, гдѣто се храбро биеха за свободата на този народъ, който днесъ имъ подава братски сво бодно рѣжа и имъ казва: „добрѣ дошли, мили гости“.

— Бившия Плѣвенски адвокатъ г. Ив. Ив. Доковъ, който бѣ осъденъ и затворенъ за 1 год. и 9 м. въ тукашния затворъ, отъ прѣди 2-3 мѣсеца е помилванъ отъ Н. Ц. Височество на тезоимения си денъ 18 т. м. и оцѣ сѣщия денъ е билъ пуснатъ на свобода.

— В. „Бдителъ“—грамота и способностъ!.. Обърнете който и щете брой на благополучно въскресналия в. „Бдителъ“, главенъ органъ на „екс“ окръжното Табако-Бърдарско и С-о бюро и ще видите що за чудо галантъ и литература се лѣе въ гѣститѣ колони мѣжду обявленията. Всѣсвѣтска политика ли подиритѣ, финансий ли, логика ли, наука и искусство ли и пр. пр.—всѣ въ в. „Бдителъ“ ще го намѣрятъ!.. и то знаете ли кои авторитети—капацитети сѣ редакторитѣ? Етоги: Най-литературния мъжъ на земното кълбо—Плѣвенския общенъ гражданинъ Т. Бърдаровъ и благочестивия г. С. Коларовъ и С-о Нивари. Тия сѣ тѣ свѣтилата на литературата, които бораватъ въ малкия „Таймъ“—пардонъ „Бдителъ“. Тия сѣ тѣ дрѣскитѣ капацитети—поети, които опрѣкватъ в. „Плѣв. Извѣстия“, че билъ записавалъ умразните темъ личности: като г. г. Славовски, Думановъ и пр.

Да виждаме сламката въ хорекитѣ очи, а гредата въ своитѣ да не виждаме, е повече отъ нахално. Да говоримъ за литература, правописъ, способностъ и пр., а да смѣташъ на пѣсъка и да си свършилъ университетъ въ Учили-Долъ . . . е скандалъ надъ скандалитѣ. Това се казва то дебелоочие и класическа гл.

„ПЛЪВЕНСКИ ИЗВЪСТИЯ“ БИРАРИЯ „ЯВАШЪ“

иота, която само *Динилъ Ахмедовици* и *Киркоровици* не могат да разберът.

Горното антрефиле да напишемъ ни даде поводъ. послѣдния брой на малкия таймъ, който зелени гущери блява противъ свѣтлинаритъ г. г. Славовски, Думановъ, Цв. Караивановъ и пр., че били неграмотни, пишели безъ точки и запитай и пр. Глупости, които могат да родятъ умететъ само на *натуреното Табаково ексъ бюро*.

— Въ диритъ сме на една прѣсна аферка, съ нѣколко кошери взети отъ единъ арестантъ арнаутинъ бивши бозаджия въ с. Буковлак, които кошери, както ни се расправа биле дадени и прѣнесени по лозята на честний ни кметъ Т. Табаковъ и още по честнитъ му свѣтници *Ив. Генчевъ* и *С. Гетовъ*, защото тѣ щѣли да дѣйствуватъ да се освободи отъ затвора, гдѣто е затворѣнъ като убиецъ на единъ свой другаръ арнаутенъ бозаджия. Слѣдъ като изучимъ по обстоятелствено тая аферка ще се повърнемъ по обстоятелствено, за да обрисуваме що за хора сж тия наши тъмничаря-гешетари, които прѣдъ нища се не спиратъ.

— Въ послѣдния брой на в. „Бдителъ“ органа на нашитъ тъмничари — гешетари четемъ 2 обявления на послѣдната му страница. Едного отъ ликвидатора на д-во „Истокъ“, а другото отъ управленieto на д-во „Нива“, съ които се обявява, че на 21 и 22 т. м. щели да се продаватъ всички имоти на тия дружества, та да могатъ да се грабватъ сумитъ отъ котерията до гдѣто още не се е згромолявала. Сега имъ е врѣмето, каквото се пипне пипнато ще бжде. Держоритъ на тия работи *Ст. Коларовъ* & *Цв. Влаховъ* сж доста опитни, тѣ знаятъ и затвора въ когото лежеха по 6—7 мѣсеци и око имъ не мигна, даже закоренелитъ разбойници по свѣтитъ на Т. Табаковъ прѣдъ нищо се не спиратъ, тѣ сж рѣшили кутъ—какутъ да разчистатъ тия дружества и сега като подготвятъ свой месити ще ошлякосатъ и органалитъ имоти на тия двѣ нещастни дружества, попаднали въ нечистивитъ имъ рѣцъ, ще слѣднѣ да видимъ какво ще стане.

— Ето защо се заематъ отъ общината слоговетъ на хората по нивята. Всичката работа била да се създадѣтъ дѣла та да можелъ честнейшия адвокатъ *Ив. Генчевъ*, да посрѣдничъ и се скубятъ хората. Тѣзи работи ний ги подозирахме и по-рано, но сега се потвърждаватъ. Въ единъ отъ слѣдующитъ си броеве ще публикуваме поименно на кои хора сж заети слоговетъ и какво имъ е прѣдлагано за да имъ се отетхиятъ, а за сега ще явимъ на г. г. гражданетъ, както ни се расправа, че г. Т. Табаковъ си билъ купилъ крави, а така сжщо и неговитъ комшии на лозето му си купили крави и си направили отдѣлна черда, заедно съ *Тачо Банчовъ* и *Санди Литовъ*, която тѣхна черда ходела на паша свободно изъ лозята и мѣстата на хората, въ мѣстността „Аладжи чопшма“ и около „Бабокчийската чопшма“, въ която мѣстность кмета станалъ митеведлия и не пропускалъ никой другъ да пуца добитъкътъ си на паша, та да имало гдѣ да пасѣтъ неговитъ крави и тѣзи на комшиитъ му.

При запитванието на падаритъ отъ притежателитъ на нивитъ и лозята въ тия мѣстности, защо не хванатъ тия крави и ги отведѣтъ

въ общинското управление, а ги оставатъ свободни, имъ се отговаряло, че тѣ имъ билъ заповѣдалъ кмета. Щомъ пѣкъ нѣкой отивалъ при кмета да му се оплаче за това, той го исхоквалъ и му казвалъ да заведѣтъ дѣло противъ него, а кравитъ му щѣли да пасѣтъ свободно, защото е кметъ на града. По тия въпроси за сега ний само ще питаеме истина ли е това и ако е истина какво мисли да се прави за въ бж. даще, слѣдъ което ще се повърнемъ.

— Мания. Расправятъ ни, че кмета ни Т. Табаковъ веѣкой пазаренъ день, влемалъ градския фаятонъ и се расхождалъ изъ пазара въ него като дели башия, съ което, както се мисли той, се стреми да покаже че не е лукава глава, а кметъ на града. Пустата му маниячина, до кадѣ може да доведе тѣя челоуѣка, щомъ се вроди въ главата му. Тя е и причината да се търси и касата на Османъ-паша едно врѣме, тѣя е и сега да се правятъ разни глупости на веѣка крачка. Отъ расгроенъ мозъкъ нищо добро и свѣстно не очаквайте ще кажемъ ний.

— Прѣдсмъртната агония въ която сж попаднали нашитъ приятели „тъмничаритъ“, ги не остава на спокойствие нито една минута. Тия гешетари постоянно мислятъ какъ ще се спасятъ отъ умразнитъ имъ „свѣтлинари“, които ги не оставатъ за да могатъ спокойно да извършватъ гешетитъ и доландаржилъцитъ си. Наши приятели отъ селата ни донасятъ, че бламираното вече бюро на Нар.-Либералната партия въ градътъ ни, во главе прѣдсѣдателя му извѣстия на всички гарждане Т. Табаковъ, е издало окръжно писмо до прѣдсѣдателитъ на селскитъ бюра, въ контра на окръжното под № 4 отъ новото бюро. Въ това си окръжно, отъ което имаме на рѣцъ нѣколко екз. нашите тъмничари не пропускатъ отъ да не експлоатиратъ съ името на Шефа на партията г. Д. Петковъ. Въ слѣдующий си брой ще разгледаеме обстоятелствено това тъмничарско окръжно, като ще укажемъ всичкитъ шарлатанитъ съ които се стрѣматъ да заблуждаватъ привърженицитъ на Нар.-Либералната партия по селата.

— Понеже честнейшитъ наши град. случайни голѣмци иматъ още безсрамието да говорятъ, че всичко което се пише въ вѣстника ни противъ тѣхъ, било клѣвета и не било истина, то ние ги молимъ, ако тѣ истински поддържатъ това, да направятъ нужното и да ни дадѣтъ въ сждъ, тѣя че ако не докажемъ обвиненята си противъ тѣхъ, ще приемемъ да истърпимъ най-голѣмата строгост на закона. Това настоятелно искаме да го направятъ, за да послужи като назидание на всички ония които несправедливо клѣвятъ и обвиняватъ *честни и безукоризнени* градски свѣтници отъ типътъ на тия съ които *Господъ* ни е подарилъ. Върваме, че мнозина наши приятели, които вземаха участие въ комисията която миналата година искаше да ни спогажда, помнятъ много добръ, че слѣдъ като се разкриха по единъ най-обширенъ и откровенъ начинъ всичкитъ мръсни гешетарства на *честния* нашъ кметъ Т. Табаковъ, то той вмѣсто да опровѣргне прѣписуемитъ му се обвинения, се задоволи само на излизание да заяви, че за всички *кльвети и обвинения* той щѣлъ билъ да *потърси удовлетворение по сждебенъ редъ* и да иска

наказанието на *кльветниците*. Слѣдъ тия очибующи раскрития, които станаха достояние на мнозина наши приятели, тогава асж, неможеше да се очаква друго отъ страна на Табакова, освѣнъ това което той на всѣумишание заяви. Обаче, отъ тогава до сега вече става тѣкмо една година врѣме какъ се измина и не виждаме у Табаковъ дързостъта да завѣде поне едно дѣло за клѣвета противъ насъ. Да ли не ще да е *забравилъ*? Зеръ, като глава на единъ градъ съ 20,000 жители кое по напѣдъ да мисли, да ли за себе си лично, или за тѣхъ, тѣя че допускаме да е *забравилъ*, ала ние му припомнимъ това, което е въ негова полза и ако го направи не ще бжде злѣ, макаръ и по-късно. „По добръ късно отъ колкото никога“.

— Научаваме се, че Плъвенското дружество „Юнакъ“ ще отиде на 29-и Юний въ Букурещъ, гдѣто наедно съ други нѣколко юнашки дружества ще дадѣтъ юнашки игри. Прѣдъ видъ на този излетъ на юнашкигъ дружества, Плъвенското д-во „Юнакъ“, щѣло да приема да записва нови членове—юнаци до 1 Юний и то съ условие новитъ юнаци да посѣщаватъ редовно пригителнитъ юнашки игри и си направятъ юнашка носия, безъ която нѣма да бжде допустнатъ нито единъ юнакъ въ излета.

— Героитъ около в. „Бдителъ“ страшно се разсърдили на г. Думановъ, защото не билъ *темелия Плъвенелия*, а станалъ *темелия свѣтлинаръ*, та въ послѣдния си брой на вѣстничето, на дѣво и дѣсно, го хулятъ и порицаватъ като *чужденецъ*, който нѣмалъ право да се мѣси по тѣхнитъ работи и пр. Отъ всичко това излиза, че който не е съ Табаковци & Бърдаровци—*свѣтилата на Плъвена*, той нѣма право да се бѣрка въ държавни, градски пр. работи и да имъ мѣти водата, а само тѣ сж патентованитъ които ще урѣдятъ градътъ! . . . Билъ той, казва „Бдителъ“, отъ Троянъ—пришелецъ, слѣдователно, *чужденецъ*! (?) Като че драскачитъ на Бдителъ, сж взели мѣстожителството на Плъвена съ *талия* отъ Хунското намешствие. Може ли ни каза Бдителъ, колко души *темелии* граждани има и кои сж тѣ въ Плъвенъ? Може ли ни сжция обясни, какво значи думата *чужденецъ* и кой е *чужденецъ*? Дане е споредъ ваше глаголение, че който не е съ вази, той е *чужденецъ*! Щомъ си за героитъ около Бдителъ и ги поддържашъ—тогава *чужденци* нѣма . . . нали така *чада Израелети*? Охо! — много късогледни сте вий, за съжаление тв ари врѣменни. Всички сж *чужденци* на свѣтътъ, а камо ли на гр. Плъвенъ. Върваме, че гражданетъ разбраха „*Алиядата*“ на *капацитетитъ* около Бдителъ т. е. който отъ гражданетъ смѣе да е противъ тѣхъ и не гласува за тѣхъ, то той е *чужденецъ* и нѣма право да ги критикува и имъ открива дѣлата, а може би и да бжде обявенъ въ „*Ерест*“—тогава само ще плащаданъкъ, ще се глобява, ще се малтретира и пр. като *чужденецъ* безъ права и защита. Доше м. Августъ и видѣщемъ да ли гражданетъ нѣматъ *моцень гласъ* и сила или не. Тогава видѣщемъ кои сж *чужденци* и кои сж *чужди* били за интереситъ на градътъ и гражданетъ.

— Пакъ гешетити. Вчера случайно ни попадна на рѣцъ едно обявление подъ № 4096, съ което се обявява на интересующитъ се че на 23 т. м. т. е. утрѣ ще се продава на публична продажъ общинското мѣсто, върху което се помѣщава за

сега пожарната команда. Цѣлото мѣсто заема едно пространство отъ 1835.77 кв. м. За да може по-лесно да се продаде това цѣнно за градътъ ни мѣсто, нашитъ Общ. управници го раздѣлили на 3 дворни и 6 дюгански строителни парцели. Защо се бѣрза толкова съ продажбата на това мѣсто, ний вѣрваме че Г. г. гражданетъ се сещатъ че и тукъ се гони цѣлътъ, за да има нѣщо прѣдъ кума. Мѣстото което е обявила общината на продажъ е едно отъ ония общински имоти, което отъ денъ на денъ добива по голѣма цѣнность и при единъ малко по-уменъ и популяренъ общин. свѣтътъ то мѣсто ще може да се оползотвори и ще дава ежегоденъ доходъ на градътъ ни отъ 10,000—15,000 лева. Този въпросъ ний ще го разгледаеме обстоятелствено въ слѣдующий си брой и ще докажемъ нагледно защо се толкова бѣрза а за сега ще обрнемъ вниманието на Г. г. гражданетъ да се възпротивятъ на тая продажба, за която не е разгласено както се слѣдва а се глѣда по единъ хайдушки начинъ да се промъкне. Ний вѣрваме, че Плъвенскитъ г. г. граждане нѣма да се оставятъ на една Арабийска Котерия да съсица всичко безнаказано. Ако въ случай стане нужда да се свика и едно публично събрание и се обсъдятъ всички въпроси отъ интересъ и значение за градътъ ни.

За сжщото мѣсто казватъ че и г. К. Михайловъ, щѣлъ да повдигне споръ да се непродава, защото то не е отчуждено отъ него да се продава и печели, а е отчуждено за обществена полза. Вирочемъ ний ще се повърнемъ по тоя въпросъ.

— Нашата градска градина. Нашата градска градина има честъта да прѣкара сума разнообразни градинари. Едни самоуци, а други недоуци, трети тембели които само съ прѣчки се занимаваха да продаватъ, а сега се намѣри човѣкъ който „*Артѣкъ*“ ще уреди нашата градска градина—стига да не му е уруки! . . . Думата ни е за нашия новъ градинаръ—синѣтъ на бай Тодораки *Цвѣтковъ*, помощника ни кметъ. Отъ назначението градинаръ синѣтъ на помощника ни кметъ бай Тодораки—нѣма да правимъ политика, а ще цитираме само факта и нашитъ съграждане нѣка си сформироваатъ мнѣнието. Синѣтъ на бай Тодораки е билъ ученикъ въ тукашното Винарско училище и до колкото чухме въ бунтъгъ билъ *исключеаъ*. Когато се дало право да държатъ испитъ билъ *скѣсанъ* за *грознитъ му усипаи*. Слѣдъ това Плъвенъ има щастието да го види градски градинаръ. Прѣди всичко, тукашното Винарско-лозарско-овощарско училище не е специално за градинари, а синѣтъ на бай Тодораки го виждаме *градски градинаръ*! Сега неостава друго нищо освѣнъ бай Тодораки да назначи колкото *петли* и *кокошки* има у дома си на служба, защото чуваме че и другия му синъ билъ *нѣкъде* си писаръ, та да се знай и помни че *лъжицитъ* на бай Тодоракевата софра се *клопатъ* вече безъ веѣко съпротивление, защото тѣя едно врѣме се за *лъжицитъ* си плачеше. Ще се занимаемъ и съ него по на пространно дорѣда.

— На Ст. Коларовъ и Цв. Влаховъ явяваме, че земята е оная, която тѣ по единъ *вагабонски* и *шарлатански* начинъ засвоиха въ с. Мар. Тръстеникъ и която тѣ продадохъ, на ония нещастни словонци, които издѣгаха та имъ взеха паритъ, безъ да имъ кажатъ че е заповорана отъ

банката. Нека купувачитъ сега да пиятъ по една студена вода за даденитъ си пари, защото както Цв. Влаховъ, така и Ст. Коларовъ сж отчуждили всичко на женитъ си, дори и долнитъ си гащи и ризи, но и да не сж отчуждили какво ли иматъ свое, когато всичко е заповирано.

— Прѣмията на в. „Бдитель“, както слушаме е грабната вече, отъ единъ дебелоокъ кандидатъ за финансовъ началникъ. Както ни се разправя той билъ готовъ да отстъпи тая си прѣмия томува, който му каже какво свързва котерията извѣстна на гражданитъ, състояща се отъ Т. Табаковъ, Цв. Влаховъ, Т. Бърдаровъ, Ст. Коларовъ, случайно фалирала С. Гетовъ, бай Агалия Свизовъ и Ив. Генчевъ и кое ги кара да сж нераздѣлни и задушени приятели, та на едно лѣгатъ и ставатъ и за всичко се съвѣтватъ? Да ли не ще ги свързватъ тъмнитъ имъ и грабителски цѣли, за които денонощно мислятъ?

— Нашитъ тъмничари—гешетари, както се вижда отъ последния брой на вѣстника имъ, сж се доста оплашени, че ще изгубятъ общината, та бързятъ да заблуждаватъ гражданетъ, съ разни фокуси и шарлатанай, пристойни само на котерията, която мисли само за грабение и експлоатирание. За да ги ополоумимъ, а особено кмета Т. Табаковъ, който има нужда отъ спокойствие, му явяваме, че г. Цв. Караивановъ не е ималъ претенции да става кметъ, защото не е испекълъ като Табакова занаята да долацдардисва и плякосва всичко каквото му се испрече на срѣща. При това

той не е ходилъ още въ с. Мъртваца и не е дохождалъ до положение-то да го наричатъ „Иоло Мъртъвишки герой“. Що се отнася пкъкъ до другаря и помощника му по всички вражди и вагабонтлуци фалирала и закоренелия мошеникъ Симеонъ Гетовъ нѣма какво да кажемъ той е дѣйствително най-способния му сътрудникъ и помагачъ по всички гешети и долондарджилци, нека му е честитъ и да си го има за много години. Опасността въ случая е да неби да изявятъ претенций другаритъ и съвѣтницитъ на Табакова Цв. Влаховъ, Ст. Коларовъ или бай Агалия, защото си умираме отъ смѣхъ послѣ. Тъ урѣдиха др-во „Нива“, та върваме ще могатъ да наредятъ и общината ни. Щѣхме да забравимъ, че може да изяви претенций и честнейшия нашъ партизанинъ Иванъ Генчевъ, който по коцкарството го бива; той ходи кадѣ ходи се при градския бирникъ ще го намѣришъ и се за благого на гражданетъ се гриже, но нѣма кой да признае. Брей . . . щѣхме да забравимъ нашъ Киркорага, който лега става и се за благого на народа се гриже, не ще съмнение, като народенъ пукъкъ,—пардонъ народенъ прѣдставителъ, това му е работата. Това е то букета на нашата котерия отъ тъмничари—гешетари, на която явяваме че г-нъ Караивановъ се не бои ни най-малко, защото гражданетъ познаватъ и едната и другата страна и че той не е останалъ никому длъженъ, ще се издължи и тѣмъ въ едно скоро врѣме.

— Разправятъ ни че въ рѣцѣтъ на умразнитъ на Табаковъ и С-ие

свѣтлимари било попаднало едно собствено рѣчно писмо на покойния Ив. Юрдановъ—бивши прѣзъ Радославова врѣме гр. общ. кметъ, което покойния, нѣколко дена прѣди смъртта си, въ видѣ на исповѣдъ, писалъ на единъ близъкъ още отъ ученичеството му приятелъ. Въ това писмо покойния доста обширно е описалъ битността си въ качество гр. кметъ. Въ него се срѣщатъ купъ непрѣпорѣчителни работи за честнейшия ни сегашенъ гр. кметъ Табаковъ, какъ този последния е качество гр. кметъ си народенъ прѣдставителъ е терзаелъ Юрданова като го е заставлявалъ да го улѣнява въ разни гешетарства, съ което сж плѣнени отъ Табаковъ, на гърба на покойния, нѣколко десетки хиляди общински пари,—нѣщо, което тогава се останови отъ направената ревизия на общината и за което бѣ завѣдено углавно дѣло противъ покойния.

Като се вземе прѣдъ видѣ, че всѣки челоуекъ прѣдъ смъртта си е откровенъ, то неможе да не се даде подобающето довѣрие на това писамце на покойния, а за по голѣмо освѣтление на гражданетъ и читателитъ ни, въ единъ огъ слѣдующитъ броеве на вѣстника си ще обнародваме изцѣло това писмо за да се види отъ що така рано се помина единъ добръ приятелъ и гражданинъ. Има си хасъ и слѣдъ тоя очибующъ фактъ нашитъ градски свѣтци да ни обвинатъ въ празнословие.

— Пишатъ ни отъ гр. Луковитъ, че тамошня жигель Василь Дудовъ възползованъ отъ положението си като общ. свѣтникъ, започналъ стренето на здание въ общ. мѣ-

сто, което здание щомъ построель щѣлъ да запуши водопоя, прѣзъ който гражданетъ—земледѣлци си карали добитъка за вода. Постройката той започналъ безъ да вземе нуждното за това разрѣшение отъ надлѣжнитъ власти. Общ. управление въ гр. Луковитъ, макаръ и да виждало този произволъ на г. Дудова, си мълчало и му не правило никакво прѣпятствие, защото той, като общински свѣтникъ, ги поддържалъ и улѣнявалъ въ другитъ имъ работи. Излиза, че се дѣйствувалъ въ случая взаимно „услуга на услуга“, а въ врѣда на общ. интереси и на гражданетъ—земледѣлци. Като ставаме отзивъ на тия беззакония, вършени въ врѣда на общественитъ интереси, обръщаме сериозното внимание, както на г. Луковитския градски кметъ, който въ случая му се налага въ длъжността да защити общинскитъ интереси и тѣзи на гражданитъ—земледѣлци, а така сжщо и на г. г. окр. управителъ и окр. инженеръ, които нека провѣрятъ и ако е вѣрно всичко това (за което ний твърдимъ че е вѣрно) да направятъ това, което законитъ имъ даватъ право и не позволяватъ на разни злосторници да си играятъ тѣй съ интереситъ на гражданетъ отъ гр. Луковитъ, които за свои лични облаги оцѣтватъ интереситъ на една цѣла община, а при това запушватъ пътя за водопоя, който е отъ голѣма важность и значение за всѣки гражданинъ—земледѣлецъ.

Ще видимъ какво ще се направи по тая работа и ако има нужда, ще се повърнемъ пакъ по тоя въпросъ въ единъ отъ слѣдующитъ си броеве.

Печатницѣ „НАДЕЖДА“

НА

КАРАБЕЛЕВЪ, КАРАИВАНОВЪ & ИГНАТЕВЪ

ВЪ ГР. ПЛЪВЕНЪ

(ул. Александр. № 649, до аптеката на Фр. Хораченъ.)

Извѣстия за знание на всички г. г. нуждающи се, че всѣкога се намиратъ разни тефтери, училищни бюджети, удостовѣрения, свидетелства, иллюминации, продавателни актове, записи за храна и пари, расиски за оправдателни документи, пакки за дѣла, списци за оправдателни документи, и пр. пр.

Така сжщо се намиратъ и всички канцеларски потребности, като: разни качества книги, иликове, пера отъ голѣмъ изборъ, мастила разни цвѣтове, мастилници, перодръжки, линий, пишувателни книги, и преси, шнуръ, червенъ воскъкъ и пр. пр.

Ученически потребности, музикални инструменти и тѣхнитъ принадлежности въ голѣмъ изборъ.

Продажбата се извършва ежедневно съ най-умѣрени цѣни.

Интересующатъ се молимъ да направятъ очитъ и се увѣрятъ.

При това печатницата приема да печати всички порѣчки: визитъ картички годѣжни и свадбени карти—билети, срѣбни извѣстия, покани, обявления (афиши) въ всякъвъ видѣ търговски и канцеларски пликѣве и бланки, въдомости, разписки, квитанции, възвания, брошури разни съчинения, вѣстници, списания и пр. пр.

ШРИФТЪ СЪВЪРШЕНО
НОВЪ И МОДЕРЕНЪ

Работа чиста и бърза.

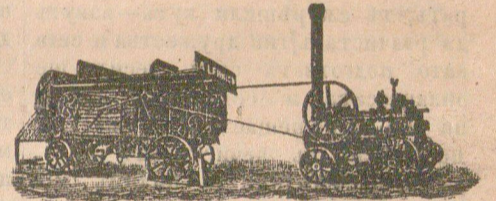
ЦѢНИ ДО НЕИМОВѢРНОСТЪ
НАМАЛЕНИ

1-5

Отговорникъ: Ал. Г. Златарева.

ТЪРГОВСКИ МУЗЕЙ

НА З. К. МАВРУДИЕВЪ Г. ПЛЪВЕНЪ.

Най добри, здрави и солидни прѣскачки за лозя, млѣкарски уреди, мъркучи, резервни части, рафия, синъ камѣкъ, ножчета и ножици отъ Кунде и Солингенъ и пр. се намѣрватъ съ износна цѣна за проданъ. Галантерия, икони, ламби, сапуни и парфюми, шапки отъ българския търговски музей, чай Перловъ и Кузнецовъ, самовари и разни други руски артикули. Градински и земледѣлчески семена. Между многото прѣдставителства има и онова на Бр. Боялжиеви & Шнегеръ въ Будапеща кждѣто изпълнява равни порѣчки. Музея доставлява всички артикули отъ странство и България. При това извѣстиямъ, че въ образцовата ми грънчарска работилница се приематъ всѣкакви порѣчки за изработване, а сжщо така се приематъ ученици за изучаването на грънчарството. Ламба безъ фитилъ и цилиндъръ свѣти съ 250, 500, 1000 и 1500 свѣщи съ обикновенъ газъ и съ голѣма икономия.

Съ почитание:

З. К. Маврудиевъ

Плѣвенъ — Печатницѣ „Надежда“

3-5